

Απ τα 15 μου χρόνια ζω με αυτό το θηρίο μέσα μου, που οι επιστήμονες ονόμασαν ελκώδη κολίτιδα.Μου ζητήθηκε να γράψω κάτι γι' αυτό, την προσωπική μου εμπειρία..Είμαι 30 χρόνων και όλα αυτά τα χρόνια προσπαθούσα να ξεπεράσω τον εαυτό μου, να δείχνω δυνατη ,να συμμετέχω, να βιώνω εμπειρίες, να ρουφήξω τη ζωή γιατί δε μου χαριζόταν απλόχερα αλλα συνεχώς τη διεκδικούσα.Όλα αυτά τα χρόνια είχα την αίσθηση του μετέωρου....Ανέβαινα και πάλι βούλιαζα.....σηκωνόμουν και πάλι έπεφτα...Έκλαιγα και πάλι γελούσα.....παραίτηση και μετά πάλι μάχιμη....απογοήτευση και μετά πιο πολύ θέληση για ζωή,,,,,,Απαισιοδοξία και πάλι στο φως και πάλι αγώνας.....Κάθε φορά που βούλιαζα μια παράξενη δύναμη ήταν πάντα εκεί για να μ ανεβάσει.....

Απόσπασμα απ το ημερολόγιό μου-Σκιάθος 2008

Πώς είναι να σε ξεχνάει ο Θεός?Πώς είναι να δοκιμάζεται η τελευταία σταγόνα της αντοχής σου, το τελευταίο ίχνος της δύναμής σου?Πώς είναι να εστιάζεται όλη σου η σκέψη, όλο σου το είναι στο αν θα ζεις τις επόμενες μέρες ή αν το αίμα σου στερέψει κ ο πόνος σε καθηλώσει?Να έρχεσαι διακοπές με τον καλό σου και να μη μπορείς να γευτείς τις ίδιες γεύσεις,να μη πίνεις μια δροσερή καλοκαιρινή μπουρούλα ούτε να κάνεις αυτή την πολυπόθητη εκδρομούλα με το καικι?

Τα μάτια μένουν άδεια, η σάρκα αδυνατίζει, η καρδιά παλεύει, το όνειρο σβήνει,μόνο μια ελπίδα πάντα τρεμοπαίζει.....ότι κι αυτή τη φορά θα περάσει....Ότι θα είμαι εδώ δίπλα σ' αυτούς που μ' αγαπούν.Θα είμαι εδώ γιατί αγωνίστηκα πολύ για να κρατηθώ
στη
ζωή.....
.....
.....
...

Και εγώ είμαι εδώ συνεχίζω τον πόλεμο, την μαχη τον διαρκή αγώνα.Και αυτή η μάχη να ξέρετε δεν είναι όπως οι άλλες.Θέλει δύναμη πολύ, θέλει αντοχές,θέλει ήθος,θέλει αξιοπρέπεια...θέλει σιωπηρή μοναξιά,θέλει αρετές ,θέλει και πλούτη.

Έχεις να κάνεις με ύπουλο εχθρό μέσα σου.Όταν ξυπνά το θηρίο μέσα σου όλα ανατρέπονται.Όλη σου η ενέργεια είναι επί ποδός.

Όλων η ζωή είναι δύσκολη.Η δική μας λίγο παραπάνω.[όταν έχουμε πόλεμο πολύ παραπάνω].Μια λεπτή ισορροπία ανάμεσα σε ύφεση και έξαρση.Διαρκής αγωνία.Δεν συνηθίζεται.Μόνο ξεχνιέται για στιγμές.Η αφετηρία σου είναι αυτή.Μόνο να μάθεις να την χειρίζεσαι πρέπει.Κ ας σου λένε να την αγαπήσεις κ ας προσπαθείς πάντα θα τη μισείς αυτή και ο,τι στη θυμίζει.

Να θυμάσαι όμως πως οι δικές σου επιτυχίες αξίζουν διπλά! Οι δικές σου προσπάθειες,τα δικά σου πτυχία,το δικό σου γέλιο,η δουλειά σου τα παιχνίδια,τα ταξίδια,το δίπλωμά σου αξίζουν διπλά!! Κ αυτό δεν έχει σημασία να το ξέρουν οι δίπλα σου.Αυτό έχει ανεκτίμητη αξία να το ξέρεις εσυ!!! 'Όλα σου αξίζουν διπλά...

ΑΘΗΝΑ 2009

Παρά τις δύσκολες στιγμές, η ζωή με ΙΦΝΕ μπορεί να συνεχίζεται με τις απλές καθημερινές χαρές, με όλες τις ανθρώπινες αγωνίες και τους προβληματισμούς. Μετά από 15 χρόνια νόσου κάνω σχέδια γάμου με τον καλό μου, διεκδικώ μια αξιοπρεπή και απαιτητική δουλειά, μαθαίνω τα δικαιώματά μου, παλεύω να πάρω το πτυχίο μου και ποτέ δεν ξεχνάω πως χιλιάδες άνθρωποι ανά τον κόσμο βιώνουν την ίδια εμπειρία αλλά συνεχίζουν τη ζωή τους με δυναμικότητα και αξιοπρέπεια. Η αυτολύπηση δεν μπορεί να είναι λύση ή τρόπος ζωής παρά μόνο προσωρινός τρόπος εκτόνωσης.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, Ελκώδης κολίτιδα.